

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 5. 1. 2021 v trestní věci obžalovaného M. G., narozeného v , trvaje bytem , pro tři přečiny zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přečin nadřizování podle § 366 odst. 1 tr. zákoníku, o odvoláních státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, obžalovaného a jeho manželky M. G. proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 2. 2020, č.j. 32 T 80/2019-2346,

takto:

Podle § 258 odst. 1, písm. b) a § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu se k odvoláním státního zástupce, obžalovaného a jeho manželky M. G. napadený rozsudek zrušuje a podle § 222 odst. 2 tr. řádu se věc obžalovaného týkající se skutků spočívajících v tom, že:

v kanceláři č. 8, v přízemí budovy „D“, v areálu Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, na adrese Plavská 2, České Budějovice, jako příslušník Policie České republiky, v době výkonu služby v rámci trestního řízení, při postupu dle § 158 odst. 3 trestního řádu, ve vzájemné součinnosti s příslušníkem Policie České republiky nrap. V. I., nar. ,

- 1) dne 14. 04. 2018, nejméně od 15:03 do 18:11 hodin, ve věci vedené policejním orgánem, Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, 2. oddělení obecné kriminality, Územní odbor České Budějovice, pod č. j. KRPC-53913/TČ-2018-020111, při výslechu podezřelého M. R., nar. , zadrženého od 05:35 hodin dne 14. 04. 2018, vyjadřovali vulgárními výrazy pochybnosti o jeho tvrzeních, jimiž popíral spáchání prověřované trestné činnosti, a nevhodnými výrazy jej nabádali ke spolupráci při jejím objasňování,
- 2) dne 11. 05. 2018, nejméně od 13:45 do 18:14 hodin, ve věci vedené policejním orgánem, Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, 2. oddělení obecné kriminality, Územní odbor České Budějovice, pod č. j. KRPC-67106-28/TČ-2018-020111, při výslechu podezřelého M. R., nar. , zadrženého od 01:33 hodin dne 11. 05. 2018, tohoto nevhodnými výrazy nabádali ke spolupráci při objasňování trestné činnosti, z níž byl podezřelý, oslovovali jej hrubými výrazy a nadávkami, a poté, co jej V. I. v návalu zlosti udeřil otevřenou dlaní do levé tváře, se obžalovaný M. G. neohradil proti tomuto emočnímu výbuchu, naopak pro něj s odstupem času vyjádřil pochopení,
- 3) dne 22. 05. 2018, nejméně od 08:00 do 10:00 hodin, ve věci vedené policejním orgánem, Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, 2. oddělení obecné kriminality, Územní odbor České Budějovice, pod č. j. KRPC-53913/TČ-2018-020172, při objasňování a prověřování trestné činnosti podezřelého M. R., nar. , v průběhu výslechu N. D., nar. , jako zapisovatel nezapsal do úředního záznamu o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu její sdělení o tom, že R. jí několikrát předal pervitin,

postupuje

služebnímu funkcionáři Policie České republiky příslušnému k vedení řízení o kázeňském přestupku, neboť jako kázeňský přestupek by jednání obžalovaného mohlo být posouzeno.

Odůvodnění:

1. **Napadeným rozsudkem** byl obžalovaný uznán vinným v záhlaví uvedenými přečiny a odsouzen za ně k úhrnnému peněžitému trestu 100 denních sazeb po 1 000 Kč, který byl rozložen do měsíčních splátek po 4 000 Kč, se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Poškozený M. R. byl s uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostelecká.

2. Podle skutkových zjištění prvostupňového soudu se obžalovaný stíhaných deliktů měl dopustit tímto jednáním:

- 1) dne 14.04.2018, nejméně od 15:03 do 18:11 hodin, v kanceláři č. 8, v přízemí budovy „D“, v areálu Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, na adrese Plavská 2, České Budějovice, jako příslušník Policie České republiky, v době výkonu služby v rámci trestního řízení, při postupu dle § 158 odst. 3 trestního řádu, ve věci vedené policejním orgánem, Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, 2. oddělení obecné kriminality, Územní odbor České Budějovice, pod č. j. KRPC-53913/TČ-2018-020172, při objasňování a prověřování trestné činnosti podezřelého M. R. nar. , se záměrem vynutit si doznání M. R. zadrženého jako podezřelého dle § 76 odst. 1 trestního řádu od 05:35 hodin dne 14.04.2018, a opatřit tak důkazní materiál k zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu i pro trestnou činnost, ze které nebyl M. R. usvědčován jinými důkazy, v průběhu jeho výslechu, poté, co M. R. opakovaně popřel spáchání části trestné činnosti, z níž byl podezříván a nrap. V. I. tomuto vyhrožoval slovy „nezkoušej na mě tyhlety kecy, že ne, nebo vyhrabu od ledna všechno, co je tady stejným způsobem a dostaneš tam všechno“, s tím, že pokud chce jít domů, má se podle toho chovat, „tohle tady vůbec nezkoušej, nebo rovnou pudeš“, „v případě že to neřekneš, tak tě nepustíme“, „radim ti dobře, vole, neblbni“, „máš tady poslední šanci, já ti říkám, že tě pustíme, jestli ne, tak tě nechám zavřít“, „nech toho, normálně do pítí mluvi“,
- dále „ale tady jsi měl i třetí odstavec, ty vole, za co? Ty se chceš u nás dostat, vole, na takovou mrdou?“, a na negativní odpověď poškozeného uvedl „No tak neblbni, nebo ti to tam slehneme“, čímž vyjádřil, že pokud se poškozený nedozná, bude mu kladeno za vinu i spáchání jednání, ze kterých podezřelým není, čímž dojde ke zpřísnění právní kvalifikace u trestného činu krádeže,
- a dále jestli chce, tak nechají napsat do sdělovačky, že je nebezpečným pachatelem, takže má s nimi raději spolupracovat, což je pro něj jediná šance, neboť pokud mu potom někde vyleze na stopy, tak ho zastřelí,

přičemž por. Ing. M. G. vědom si tohoto nátlaku nrap. V. I. na poškozeného M. R., v úmyslu v tomto pokračovat, na jmenovaného dále naléhal slovy „pozorněji tě na jednu věc, jestli se budem s tebou crat ještě zejtra, tak to už ale nepudeš domu“, čímž poškozenému, stejně jako krátce předtím nrap. V. I., hrozil, že pokud bude prodlužovat výslech, bude podán podnět k návrhu na jeho vzetí do vazby (kam bude poškozený vzat),

dále poté, když poškozenému nrap. V. I. hrozil tím, že když se s nimi nemíni dohodnout, tak mu garantuje, že přijde do práce, a ne domů, udělá mu u přítelkyně ostudu, ta že ho vykopne, provedou u ní domovní prohlídku, udělají jí v okolí ostudu a následně ji pozvou k výslechu, reagoval por. Ing. M. G. slovy „to je brožné fajn, vole“, načež nrap. V. I. pokračoval, „když ty se chováš jak hovado, tak se budem my chovat taky“, a když poškozený, který se obával o zdraví své partnerky z důvodu jejího vyššího věku, protestoval proti zjišťování polohy bytu, ve kterém mu hrozili provedením domovní prohlídky, reagoval nrap. V. I. slovy „Tak toho nech, do pítí! Tak to sakra polož!“ a na námitku poškozeného, že jeho přítelkyně třetí infarkt, odpověděl, že jí zavolají záchranku,

načež por. Ing. M. G. pokračoval, že můžou nakrásně, když na to přijde, klidně začít prověřovat ještě Budvar, že to třeba byl právě on a že měl spolupachatele, přičemž krátce předtím odkazoval na tam způsobenou škodu 300.000 Kč, přestože ze spáchání tohoto jednání poškozený nebyl podezříván, což nrap. V. I. doplnil slovy „a to je béčková vazba“, a když poškozený odmítl, že by měl nějakého spolupachatele, odpověděl mu nrap. V. I. „dobře, ale proč by jsme to na tebe nenahráli“, čemuž přitakal por. Ing. M. G. slovy proč by to nezkusili a nezačali to prověřovat..., „když o víkendy byly vlonpáčky ... plus Budvar a plus Jiskra, to začnem prověřovat a ty seš tam jako podezřelý chlapče....“, „no ano, anebo se teda na to vyserem, protože narovinu my si nemyslíme, že jsi to teda byl ty“,

tedy v rozporu s právy M. R. jako podezřelého, tohoto uráželi a vyhrožovali mu kvůli uplatňování jeho procesních práv negativními následky pro jeho osobu a pro osobu jemu blízkou, s cílem přimět jej k doznání, přičemž por. Ing. M. G., současně jakožto vyslyšající osoba a zapisovatel, záměrně do protokolu o výslechu č. j. KRPC-53913-33/TČ-2018-020111 v neprospěch M. R. nezapsal, že tento opakovaně popřel spáchání konkrétních jednání, naopak zapsal pouze jeho bezvýhradné doznání k jednáním, z nichž byl podezříván, načež tento protokol založil do spisu ve srozumění, že bude použit v rámci policejního orgánu jako důkazní prostředek pro zahájení trestního stíhání M. R. k čemuž následně došlo, mj. na podkladě tohoto protokolu, dne 14.04.2018 usnesením o zahájení trestního stíhání č. j. KRPC-53913-36/TČ-2018-020172, přičemž jednání pod body 1) a 2) uvedeného usnesení byla prokázána pouze doznáním poškozeného, ke kterému byl přinucen,

- 2) dne 11.05.2018, nejméně od 13:45 do 18:14 hodin, v kanceláři č. 8, v přízemí budovy „D“, v areálu Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, na adrese Plavská 2, České Budějovice, jako příslušník Policie České republiky, v době výkonu služby, v rámci trestního řízení, při postupu dle § 158 odst. 3 trestního řádu, ve věci vedené policejním orgánem, Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, 2. oddělení obecné kriminality, Územní odbor České Budějovice, pod č. j. KRPC-53913/TČ-2018-020172, při objasňování a prověřování trestné činnosti podezřelého M. R. nar. , se záměrem vynutit si doznání M. R. zadrženého od 01:33 hodin dne 11.05.2018, a opatřit tak důkazní materiál k zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu i pro trestnou činnost, ze které nebyl M. R. usvědčován jinými důkazy, v průběhu jeho výslechu, poté, co byl M. R. policisty upozorněn na věci uložené na stolku v kanceláři, které dle nich měly souvislost s jeho trestnou činností, a uvedl, že to není „ž náky čorky jako“, po čemž nrap. V. I. na tohoto zakřičel „co kecáš, že není“, a na další odmítnutí poškozeného se nrap. V. I. pravou rukou rozmáchl a sedícího, spoutaného M. R. udeřil otevřenou dlaní do levé tváře, následně si stoupl, přiblížil se k němu a ukazovákem pravé ruky mu mřil na obličej a křičel na něho „Přestaň mě srát, ti říkám! Přestaň mě srát! Zavři hubu, ti říkám! Zavři hubu! Ty tady budeš lhat zase“, ... „Zmrde jeden, vole, co kecáš, že ne, ty vole“, „To seš takovej sráč?!“, po negativní odpovědi M. R. por. Ing. M. G. vědom si předchozího nátlaku nrap. V. I. na M. R. v úmyslu v tomto pokračovat, navázal slovy „Tak co seš, vole?“, načež nrap. V. I. křičel „Seš, vole!“, a por. Ing. M. G. pokračoval „Nedělej z nás debily, vole!“

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostecká.

dále v průběhu výslechu por. Ing. M. G. na poškozeného působil slovy „*teš úplně stejnej jak ty všichni posraný cikáni*“, a poté, co nprap. V. L. tomuto opět nadával slovy „*jsi pěkněj sráči*“, por. Ing. M. G. pokračoval „*zkurvenej, ty vole*“, načež oba policisté poškozenému, jenž opakovaně popřel spáchání podstatné části trestné činnosti, z níž byl podezírán, opakovaně vytýkali, že lže, a por. Ing. M. G. mu z tohoto důvodu vyhrožoval fyzickým násilím slovy „*ale hovno, nemel vole, nebo ti dám lepáka ještě já, ty vole*“;

příčemž nprap. V. L. poškozeného průběžně urážel nadávkami jako např. *debil, děvka, bolčička, posránek, hovado, blbeček, čurák, kretén, píča*, a por. Ing. M. G. slovy jako např. „*čuně jedno*“;

tedy v rozporu s právy M. R. jako podezřelého, fyzicky napadli, uráželi jej a vyhrožovali mu dalším fyzickým útokem s cílem přinutit jej k doznání, přičemž por. Ing. M. G. jakožto vyslyšající osoba a současně zapisovatel, záměrně do protokolu o výslechu č. j. KRPC-67106-28/TČ-2018-020111-VIK v neprospěch M. R. nezapsal, že tento opakovaně popřel spáchání konkrétních jednání, naopak zapsal pouze jeho bezvýhradné doznání k jednáním, z nichž byl podezříván, načež tento protokol založil do spisu ve vzezření, že bude použit v rámci policejního orgánu jako důkazní prostředek pro zahájení trestního stíhání M. R. k čemuž následně došlo, přičemž dne 12.05.2018 bylo zejména na podkladě tohoto protokolu usnesením č. j. KRPC-53913-77/TČ-2018-020172 zahájeno trestní stíhání, byť jednání pod body 2) až 18) uvedeného usnesení byla prokázána pouze doznáním poškozeného, ke kterému byl přinucen,

- 3) dne 22.05.2018, nejméně od 08:00 do 10:00 hodin, v kanceláři č. 8, v přízemí budovy „D“, v areálu Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, na adrese Plavská 2, České Budějovice, jako příslušník Policie České republiky, v době výkonu služby, v rámci trestního řízení, při postupu dle § 158 odst. 3 trestního řádu, ve věci vedené policejním orgánem, Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, 2. oddělení obecné kriminality, Územní odbor České Budějovice, pod č. j. KRPC-53913/TČ-2018-020172, při objasňování a prověřování trestné činnosti podezřelého M. R. nar. , v průběhu výslechu N. D. nar. jako zapisovatel nezapsal do úředního záznamu o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu č. j. KRPC-53913-114/TČ-020172 podstatný obsah jejích tvrzení, že M. R. opakovaně předával N. D. a jiným osobám (a pro tyto účely přechovával) látku pervitin (metamfetamin), přestože jmenovaná vypověděla, že M. R. vozila „*na feťy*“, konkrétně zmínila, že jí jako taxikářce „*zaplatí jinak*“, a ze souvislosti vyplývalo, že předáním metamfetaminu, dále uvedla že měl „*těch feťů tolik*“, „*i 3 gramy denně*“, ... „*vždycky to měl u sebe*“; zmínila také, že k sobě domů ho vozila skoro pokaždé, protože „*jí něco dávat*“, načež potvrdila, že šlo o „*feťy*“, uvedla také, že v některých případech jí říkal, že „*to jede prodat*“, na což nprap. V. L. reagoval slovy „*nebudem z něj dělat dealera a zbytečně mu přitěžovat*“, a tato tvrzení s ohledem na dosavadní poznatky o užívání metamfetaminu M. R. v době páchání trestné činnosti nasvědčovala tomu, že spáchal přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, což bylo důvodem k zahájení trestního řízení dle § 158 odst. 3 trestního řádu.

3. Proti tomuto rozsudku podali řádně a včas odvolání jednak státní zástupce a jednak obžalovaný a jeho manželka.
4. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného. Napadenému rozsudku vytkl formální nedostatky spočívající v tom, že ačkoli dle výroku rozsudku okresní soud pokládá všechna tři jednání za samostatné skutky, v odůvodnění svého rozhodnutí uvažuje o jednání popsaném pod body 1) a 2) jako o pokračování v přečinu zneužití pravomoci úřední osoby. Za významnější vadu má státní zástupce absenci konkrétních zákonných ustanovení, která obžalovaný porušil, tak jak tato byla uvedena v podané obžalobě. Zásadní výhrady však státní zástupce vznesl proti uloženému trestu, který označil za nepřiměřeně mírný. Zdůraznil, že trestné činnosti se obžalovaný dopustil s rozmyslem, způsobil větší škodlivý následek, za jaký lze mít nucení k sebeobvinění a nezákonné trestní stíhání i zbavení osobní svobody, a za těchto okolností měl soud obžalovanému ukládat trest zákazu činnosti, neboť obžalovaný se zpronevřil základním povinností příslušníka policie. Upozornil, že tento druh trestu je příslušníkům bezpečnostní sborů ukládán i za podstatně méně závažná jednání, a tím spíše měl být uložen obžalovanému. Namísto peněžitého trestu pak okresní soud měl uložit podmíněný trest odnětí svobody se stanovením delší zkušební doby. Pokud by pak místo trestu odnětí svobody mělo být uvažováno o trestu peněžitém, pak ten by měl být určen vyšší denní sazbou a rovněž i vyšším počtem denních sazeb, neboť ty prvostupňový soud vyměřil pouze v devítině zákonného rozmezí. Odvolatel navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a v novém rozhodnutí jednak napravil vytýkané formální nedostatky a jednak obžalovaného postihl podmíněným trestem odnětí svobody ve výměře nejméně 30 měsíců se zkušební dobou v délce nejméně tří let kombinovaný s trestem zákazu činnosti spočívajícím ve výkonu zaměstnání či služby u bezpečnostních sborů a ozbrojených sil na dobu nejméně čtyř let.
5. Obžalovaný prvostupňový rozsudek napadl v celém jeho rozsahu. V první řadě namítl procesní nepoužitelnost prostorových odposlechů, neboť ty byly pořízeny ve zcela jiné trestní věci a nelze

je proto použit k objasňování nyní řešené delikvence. V návaznosti na to navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně s pokynem, aby skutková zjištění byla činěna pouze z procesně použitelných důkazů.

6. Pro případ, že by se odvolací soud s touto primární argumentací neztotožnil, vznesl odvolatel požadavek na zhodnocení stupně společenské škodlivosti při zohlednění konkrétního jednání, jehož se dopustil, a zejména toho, zda jeho slovní projevy, jejichž nevhodnost nikterak nerozporuje, již zakládají skutkovou podstatu stíhaných přečinů. Vysvětlil, že vyslýchanému R. [REDAKCE] byla ponechána pouta, neboť ten se vzpouzel zajištění, je recidivující osobou požívající drogy, a v ponechání pout tak nelze spatřovat žádné pochybení. Totéž platí, i pokud jde o upozornění na možnost vzetí do vazby či provedení domovní prohlídky, neboť poskytnutí těchto informací nepředstavuje žádné zastrašování, ale pouze konstatování dané situace. To platí tím spíše, pokud nakonec R. [REDAKCE] skutečně do vazby byl vzat, neboť po propuštění ze zadržení opětovně páchal majetkovou delikvencí. Jakkoli je pravdou, že za řadu skutků vyslýchaný R. [REDAKCE] nebyl odsouzen, stalo se tak nikoli proto, že soud by měl za prokázané, že se těchto jednání nedopustil, ale pouze z důvodu důkazní nouze, neboť absentovaly procesně použitelné důkazy, které by obžalovaného usvědčovaly. Z výpovědí svědků slyšených ve věci M. [REDAKCE] R. [REDAKCE] přitom vyplynulo, že R. [REDAKCE] se za pácháním trestné činnosti vypravoval zcela pravidelně po poměrně dlouhou dobu. Odvolatelovo jednání se navíc vztahovalo k výslechům před zahájením trestního stíhání, které nejsou v dalším řízení automaticky použitelné, a v tomto směru se tak poškozenému R. [REDAKCE] žádná výrazná újma nestala. Pokud pak je odvolatel viněn z toho, že jím sepsaný protokol neobsahuje všechny skutečnosti, které se při výslechu udály, je otázkou, zda vyslychající policista má povinnost detailně popisovat všechna vyjádření vyslychané osoby či zda má protokolovat jenom skutečnosti dokumentující prošetřovanou věc. To platí, i pokud jde o vyjádření vytěžované N. [REDAKCE] D. [REDAKCE], která se sice vyjadřovala o drogovém dealerství M. [REDAKCE] R. [REDAKCE], tato zmínka však sama o sobě ještě zásadní podezření nezakládá. Navíc nadřzování, které je obžalovanému napadeným rozsudkem kladeno za vinu, je v zásadním rozporu s tím, že ohledně skutků týkajících se výslechů M. [REDAKCE] R. [REDAKCE] je naopak obžalobou tvrzeno, že poškozený měl být mučen a že policie zneužívala své postavení k tomu, aby mu škodila. Měl-li by takto obžalovaný postupovat, tak je naprosto nelogické, aby mu současně nadřzoval při výslechu vytěžované N. [REDAKCE] D. [REDAKCE].
7. Obžalovaný uzavřel, že jeho jednání není namístě posuzovat jako trestný čin a navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc posouzena jako kárné provinění.
8. V zásadě obsahově totožné výhrady jako obžalovaný vznesla ve svém odvolání jeho manželka. Nad jejich rámec doplnila, že v důsledku vyšetřování byl její manžel postaven mimo službu, celá kauza byla velice medializována včetně uvádění nepravd, což přivodilo výrazné psychické komplikace jak jejímu manželovi, tak i jeho kolegovi V. [REDAKCE] I. [REDAKCE], který v prosinci 2018 spáchal sebevraždu zastřelením. Upozornila, že poškozený R. [REDAKCE] si na jednání obžalovaného ani jeho kolegy L. [REDAKCE] nikde nestěžoval a o celé věci referoval až poté, co jej ve vazbě oslovili pracovníci generální inspekce bezpečnostních sborů. Vyjádřila přesvědčení, že druhé a třetí obvinění týkající se skutků pod body 2) a 3) bylo uměle vykonstruováno, neboť první obvinění vztahující se ke skutku pod bodem 1) se nejevilo jako dostatečně důkazně silné pro zvolenou právní kvalifikaci mučení a jiného nelidského a krutého zacházení, jak ostatně konstatoval i prvostupňový soud. Vysvětlila, že pro navázání kontaktu a stanovení taktiky komunikace vedení výslechu je důležité přizpůsobit se osobě pachatele, a ačkoli v rámci takové komunikace odvolatelčin manžel nepoužíval korektní výrazy, z celkového výslechu je patrné, že ten probíhal zcela klidně a policisté v rámci něho vyslýchanému nabídli kávu, cigarety i sladkosti. I tato odvolatelka navrhla, aby druhostupňový soud posoudil stíhané jednání nanejvýš jako kárné provinění.
9. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, *nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání,*

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostecká.

i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

10. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení **přezkoumal** krajský soud k odvoláním státního zástupce, obžalovaného i jeho manželky napadený rozsudek v celém rozsahu, stejně jako řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
11. Je třeba předeslat, že jde již o druhé rozhodnutí odvolacího soudu. Poprvé odvolací soud rozhodl obdobným způsobem jako nyní, dovolacím soudem však toto rozhodnutí bylo zrušeno. Dovolací soud shledal správnými závěry odvolacího soudu o procesně bezvadném řízení provedeném soudem I. Stupně, včetně procesní použitelnosti tzv. prostorových odposlechů, ve shodě s odvolacím soudem neshledal rovněž žádný důkazní deficit. Naproti tomu však odvolacímu soudu vytkl, že nesprávně vymezil kategorii skutkových zjištění na straně jedné a právního posouzení na straně druhé. V důsledku toho odvolací soud – ačkoli to prezentoval jako otázku právního posouzení – odlišně od okresního soudu hodnotil důkazy, které přitom sám neprovedl. Tím postupoval v rozporu s ustanovením § 263 odst. 7 tr. řádu. Odvolací soud při tomto postupu bagatelizoval předmět trestního stíhání, skutek redukoval na méně závažné snižování důstojnosti, a pokud tyto úvahy směřovaly k uplatnění zásady subsidiarity trestní represe, pak jim nelze přisvědčit, neboť jednání obžalovaného bylo závažné a vedené úmyslem vyslychaného R. [REDAKCE] k sebeobvinění. Dovolací soud proto v rámci formulace svých závěrů právních vycházel ze skutkových zjištění soudu I. stupně a při takových skutkových zjištěních shledal právní úvahy prvostupňového soudu správnými. To včetně spolupachatelské participace obžalovaného na facce, kterou vyslychanému R. [REDAKCE] uštědřil druhý z policistů, neboť obžalovaný se proti takovému jeho počínání nijak neohradil, ale schvaloval je a navázal na ně dalším nátlakovým vyjádřením.
12. Dovolací soud uzavřel, že pokud by se odvolací soud chtěl odchýlit od skutkových závěrů prvostupňového soudu, musel by provést ve veřejném zasedání potřebné dokazování a upozornil na to, že pokud nedojde k zásadní změně skutkových zjištění, je odvolací soud vázán právními názory vyslovenými soudem dovolacím. To včetně stanoviska, že vadou prvostupňového rozsudku je absence konkrétních zákonných ustanovení, která obžalovaný porušil.
13. K otázkám dosavadního řízení před prvostupňovým soudem i úplnosti **dokazování** lze odkázat na původní argumentaci odvolacího soudu, na jejíž platnosti se nic nezměnilo.
14. Krajský soud pak respektoval pokyny dovolacího soudu a s ohledem na jeho výtku, že zaměnil kategorii skutkových zjištění na straně jedné a právního posouzení na straně druhé, dospěl k závěru, že soud I. stupně se ve svých **hodnotících úvahách** dostatečně nelyžoval se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Tento jeho závěr našel odraz jednak v tom, že nyní je výrok odvolacího soudu učiněn i podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu, ale především v tom, že odvolací soud provedl ve veřejném zasedání rozsáhlé dokazování. Tím si vytvořil předpoklady pro to, aby před ním provedené důkazy mohl hodnotit a činit skutkové závěry. Takto postupovat mohl, neboť právní závěry nejvyššího soudu vycházely z platformy skutkových zjištění soudu I. stupně (viz bod 29 dovolacího rozhodnutí) a dovolací soud současně nevyločil, že by soud odvolací (stane-li se tak řádným způsobem, tj. provedeným dokazováním) mohl dojít ke skutkovým závěrům odlišným (viz bod 68 dovolacího rozhodnutí).
15. Odvolací soud proto znovu přehrál všechny zájmové audiovizuální nahrávky, aby si tak mohl učinit komplexní obrázek o událostech a měl možnost vnímat i nonverbální projevy, gesta,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostelecká.

pomlky i náznaky, a mohl se tak vyvarovat vytrhávání jednotlivostí z kontextu, popř. jejich usazování do jiného významu, než jaký ve skutečnosti měly. To na rozdíl od soudu I. stupně, který se dle přesvědčení soudu odvolacího upnul na jednotlivá konkrétní vyjádření, aniž by dostatečně bral v potaz veškeré fáze prováděných výslechů, jejich vzájemnou provázanost, vývoj a celkové vyznění, jehož jádrem je skutečnost, že ani vyslýchaný R. nevnímal to, čemu byl vystaven, nikterak úkorně, vesele s policisty konverzoval, a následně z vlastní iniciativy nikdy nepřišel s tvrzením, že by se mu při úkonech operativy dělo nějaké příkoří. Je přitom více než logické očekávat, že jedinec, který by byl veřejnoprávními institucemi vystaven něčemu, co by pokládal za závadové, by takové postupy bezodkladně oznámil subjektům povolaným takové záležitosti řešit. V projednávaném případě to platí tím spíše, pokud vyslýchaný R. byl osobou zběhlou a znalou postupů orgánů činných v trestním řízení, včetně informovanosti o subordinaci jednotlivých jejich složek (operativa – „vyšetřovatel“ – státní zástupce – soud).

16. Atmosféra obou obžalovaných výslechů poškozeného R. je pak zřetelná nejen z vyjádření, která podchytil do napadeného rozsudku prvostupňový soud, ale i z následujících momentů každého z nich. Chronologicky vzato, je třeba takto poukázat u výslechu ze 14.4.2015 na to, že

- L. se zadrženého R. ptá na ovlivnění drogami (viz č.l. 293 p.v.), a nevyhrožuje mu, že mu „...nabrne i to, co nespáchal...“, ale naopak výslovně zmiňuje, že nic takového dělat nechce (viz č.l. 295+č.l. 299 p.v.+302+302 p.v.).
- L. mu také opakovaně zdůrazňuje, že spolupráce neznamená, aby R. na sebe „...blbl věci, který nejsou jeho...“ (viz č.l. 299 p.v.+302+302 p.v.).
- G. se R. ptá, jestli tu saunu podruhé udělal, a poté, co R. odpovídá „...ne, ale to je jedno, klidně mi to dejte, ...“, tak G. ho na to upozorňuje „...byl jsi to ty nebo jsi to nebyl ty?...“ a po odpovědi R. „...nebyl...“ G. zapisuje zcela dle výpovědi R., že nic dalšího neudělal (viz č.l. 314+527).
- L. toliko zmiňuje, že při nespolupráci sotva půjde uvažovat o R. věrohodnosti, na základě níž by pak bylo možno vycházet z jeho tvrzení, že nic dalšího než to, co doznal, již nespáchal, a nezbude, než ověřovat všechny podobným modem operandi spáchaná vloupání od ledna, kdy byl R. propuštěn z výkonu trestu. L. obrat „...vyhrabu všechno od ledna...“ (viz č.l. 294) tak nelze vykládat jako výhrůžku, že R. bude viněn z něčeho, co nespáchal, ale jde jen o upozornění, že nerozptýlí-li R. důvodné podezření (pramenící ze stejné lokality a stejného modu operandi jednotlivých míst činů) takovou výpovědí, z níž půjde dovozovat jeho záměr čestně se přiznat k tomu, co spáchal, pak bude třeba toto přetrvávající podezření dále prověřovat. Obžalobou vytýkané aktivity jsou tak pouze apelem na to, aby R. vypovídal pravdu.
- Totéž platí i pokud jde o označení R. coby nebezpečného pachatele, na něhož policie musela užít taser (viz č.l. 297 p.v.), kde L. jen líčí průběh dalšího procesního postupu v nejhorsím možném světle.
- Také L. obrat „...já tě zastřelím...“ není žádnou jeho výhrůžkou, ale toliko nadsázkou, jakou běžně užívá 90% populace (včetně láskyplných rodičů, přátel či partnerů), a R. tomu dle jeho zachycené reakce také tak velmi dobře rozumí (viz č.l. 297 p.v.).
- I při tomto výslechu je patrné, že R. hovoří zcela klidně, v přátelském duchu rozpráví, užívá sprostá slova („volé“ – č.l. 299, „hovno“ – č.l. 298 p.v.), směje se a polemizuje s policisty, které dokonce nabádá, aby neuváděli, že kradl pod pervitinem (viz č.l. 305).
- Policisté R. povolí pouta, která si R. moc utáhl tím, jak jimi pohyboval (viz č.l. 300 p.v.); přináší mu cigarety (viz č.l. 310 p.v.) poté, co R. říká, že by kouřil (viz č.l. 310 p.v.). Poté, co si pak R. chce zapálit, mu G. podává cigarety (viz č.l. 314) a toto opakuje po určité době znovu (viz č.l. 316 p.v.).
- Za adekvátní lze mít i L. úder do stolu, který je jen vybitím si rozčarování nad nesmyslným postupem R. a jeho lhaním a mlčením, po čemž pak L. přechází

– zrcadlově tomu, jak k věci přistupoval R. – do konfrontačního, odměřeného a formalistického modu výslechu (viz č.l. 303 p.v.).

17. Stran výslechu z 11.5.2018 pak jsou nejilustrativnějšími následující partie:

- policisté nechtějí R. tzv. „příšit“ cokoli, což I. pregnantně vyjadřuje slovy „...nikdo Ti tady nebude dávat věci, který jsi neudělal...“ (viz č.l. 258 p.v.).
- G. se zcela výslovně ptá, jestli R. chce do protokolu ještě něco doplnit (viz č.l. 280 p.v.).
- Pokud R. říká, že „...už to je jedno, co tam má (za odcizené věci)...“, tak jej G. mravní, že to jedno není, a že to je R., kdo vypovídá (viz č.l. 282 p.v.).
- R. nepůsobí nijak vyděšeně, což také verbalizuje „...posranej nejsem jako..., tak co řešíte jako...“ (viz č.l. 258 p.v.).
- R. s policisty polemizuje o eventuálním podílnictví své partnerky B. o výhrách v automatech a přiznává, že pod pervitinem se leccího dopouštěl i že předtím popíral něco, co se následně ukázalo, že vykradl (viz jeho sdělení o napadené sauně a hospodě na č.l. 261).
- R. vykládá příběhy o náhodném napadání objektů, o vyhozeném rameni (viz č.l. 262).
- Rozhovor R. s policisty se nese až v kamarádském a neformálním duchu, při němž se R. směje (viz č.l. 263), a v rámci něhož se přítomní navzájem oslovují „ty vole“ (viz č.l. 263 p.v.).
- R. radí policistům, že „...na Volfovce by taky udělali dobrou dojem...“ (č.l. 264 – Volfovka je ulice V. Volfa v Českých Budějovicích, která patří mezi tzv. sociálně vyloučené či problematické lokality); ptá se jich, jestli taky dělají varny pervitinu; poptává cigaretu (viz č.l. 266 p.v.), kterou následně dostává (viz č.l. 268) s pokynem, aby nikde neříkal, na policii kouřil.
- R. dokonce nabízí své služby infiltrátora (viz č.l. 270 p.v.) a opakovaně se vrací ke své nabídce spolupráce při odhalování drogových dealerů (viz č.l. 279 p.v.+280 p.v.+284).
- R. vysvětluje metodu vyháčekování okna a žertuje, že takto by šlo napadnout i zajištěné okno výslechové kanceláře (viz č.l. 272); vtipkuje, že ukradené korálky by policisté mohli dát jeho partnerce a nevracet je poškozenému, když ten už má nahlášenu škodu (viz č.l. 272 p.v.).
- R. žádá o pití, které obratem dostává (viz č.l. 273 p.v.); navrhuje, jestli by při objížďení napadených objektů nemohli zastavit u něho doma (viz č.l. 277).
- R. také spontánně sděluje údaje (například na č.l. 278 uvádí nalezenou sumu peněz), potvrzuje nebo vyvrací dotazy a nejde o situaci, kdy by tzv. „odkývával“ vše, na co je dotazován; obdobně aktivně vypovídá i k věcem z krádeže, tj. kde skončily (viz č.l. 278 p.v.).
- R. s policisty diskutuje o časové náročnosti protokolace a mluví o přepisu hlasu například SMSek a o tom, jak dobře to funguje (viz č.l. 279).
- L. nabízí R. pití (viz č.l. 281); v nadsázce říká, aby R. nedělal při obhlídce blbosti, jinak ho zastřelí, a R. tuto nadsázku nikterak nechápe jako nějakou výhrůžku, ale rozvíjí ji dál, když odpovídá, že „to by mu (L.) udělal laskavost“ (viz č.l. 281 p.v.).
- L. dává R. sladkosti (viz č.l. 282); nabízí mu kávu (viz č.l. 283); ptá se jej, co chce koupit (viz č.l. 283 p.v.) a řeší společně druhy cigaret a baget, které by R. vyhovovaly (viz č.l. 283 p.v.).
- R. vede rozsáhle konverzaci o svém životě a poměrech doby (viz č.l. 285 a násl.), i o potížích propuštěných vězňů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostelecká.

- U R. [redacted] nedoznaných věcí dělá I. [redacted] selekci kauz, v nichž hodlá R. [redacted] věřit, že je neprovedl a zařazuje do obhlídky míst činů jen ty, kde R. [redacted] nevěří (viz čl. 281 p.v.).
18. Při zkoumání skutečného záměru obžalovaného lze rovněž poukázat na výslechové strategie popsané v odborné literatuře zmiňované obžalovaným v jeho závěrečné řeči před odvolacím soudem. Stejně tak je třeba brát v potaz konkrétní okolnosti pramenící zpravidla z osobnostního nastavení vyslychané osoby, jejích životních zkušeností a nejméně z toho plynoucích znalostí. Je jistě rozdíl, jestli je vyslychána mladá osoba s nulovými zkušenostmi s represivními orgány či orgány činnými v trestním řízení, oproti situaci, kdy je výslechu vystaven v této oblasti orientovaný a zběhlý jedinec, pro něhož je kontakt s justičními orgány pravidelností a významně jej z míry nevyvádějící zkušeností. Všechny tyto parametry musí brát vyslychající v potaz při volbě výslechových strategií. To vše při vědomí, že vyslychající nejsou a nemají být pouhými zapisovateli příběhů, které jim předkládají vyslychaní, a nesmí proto rezignovat na pátrání po realitě. A to i v zájmu obětí trestné činnosti, které by bez dostatečné iniciativy vyslychajících byly ponechány na pospas pachatelům trestné činnosti. To by v obětech trestné činnosti mohlo vyvolávat frustraci a nedůvěru v efektivitu veřejné moci a v nejzazších variantách vyústit až v tendence tzv. brát spravedlnost do vlastních rukou, což by jistě nebyl žádoucí trend, neboť u svémocných postupů zpravidla hrozí, že se vymknou kontrole, a vygradují v následky daleko horší, než jaké vznikly jednáním, jemuž byla původní oběť vystavena.
 19. Odvolací soud netvrdí, že počínání obžalovaného a jeho zesnulého kolegy bylo právně v pořádku, při posuzování jeho motivací však nemůže dospět k závěru, že záměrem obžalovaného bylo vynutit si doznání, popř. přimět vyslychaného R. [redacted] k sebeobviňování, ale že snahou vyslychajícího bylo nepodlehnutí počátečním tvrzením vyslychaného R. [redacted] o nichž bylo více než dost důvodů k pochybnostem o jejich pravdivosti. Ty vyvěraly nejen z trestní minulosti vyslychaného R. [redacted], jehož lze s nadsázkou řečeno označit za kariérního pachatele majetkové delikvence, ale i z dalších okolností. Těmi byla i) finanční potřebnost vyslychaného v rozhodném období, ii) informace o jeho nočních potulkách s kasařským vybavením, iii) skutečnost, že byla napadena řada objektů v blízké časové a místní souvislosti, z nichž jedno R. [redacted] doznával a jiné popíral, a z toho plynoucí iv) nepravděpodobnost, že by v téměř místě a čase nezávisle na R. [redacted] operoval další stejně pracující pachatel.
 20. Nastavení hranice mezi přípustnými projevy nedůvěry k určitým tvrzením na straně jedné a nepřijatelným nátlakem na straně druhé, je třeba činit velmi obezřetně, neboť její usazení má dalekosáhlé dopady na fungování orgánů činných v trestním řízení. Je bezesporu nežádoucí ukotvit tuto hranici tak nízko, aby to produkovalo ustrašené policisty, kteří se budou bát klást dotazy, předestírat podezření a rozporné okolnosti, a strachovat se s dostatečným důrazem zohledňujícím specifika konkrétního výslechu apelovat na vyslychaného, aby vypovídal pravdu. Smyslem fungování veřejné moci je mít respektované úřední osoby, kterým se nikdo nevysmívá, které se nenechají tzv. „vodit za nos“ a které s dostatečnou autoritativností povedou slyšené osoby k popisu reality a nikoli k uvádění výmluv a výsměchu nad bezzubostí institucí povolaných k ochraně společnosti. Určitá míra razance a neochoty podlehnout tvrzením, která důvodně vzbuzují pochybnosti, a nenechání zahnat se do defenzivy přitom neznamenají úmysl přimět jiného k sebeobviňování.
 21. Ani počínání obžalovaného související s fackou, kterou vyslychanému R. [redacted] uštědřil druhý policista I. [redacted], nemá krajský soud za překročení shora zmíněné hranice přípustného projevu pochybností nad R. [redacted] tvrzeními. Z ničeho se nepodává, nejen že by obžalovaný byl s I. [redacted] na předmětné facce domluven, ale ani že by obžalovaný mohl takový I. [redacted] emoční výbuch předpokládat, neboť I. [redacted] byl hodnocen jako řádný policista, a dokonce vyznamenán prezidentem republiky a primátorem Města Českých Budějovic (viz čl. IV 593). Pakliže se I. [redacted] takto projevil, nemá krajský soud v souladu se shora uvedenými

úvahami o záměru obžalovaného (nikoli nutit k sebeobvinění, nýbrž pátrat po realitě) za prokázané, že facka měla být nátlakem na vyslychaného R [REDACTED], ale že šlo o neukrocenou zlost a nevládnutí emocí, jaké lze daleko vhodněji odreagovat např. bouchnutím do stolu. Účast obžalovaného na tomto L [REDACTED] zlostném vzplanutí pak spočívala v tom, že se proti tomu nikterak neohradil, nesnažil se I [REDACTED] umravňovat (byť s ohledem na jednorázovost a minimální intenzitu i invazivitu facky taková intervence zřejmě nebyla potřebná) a naopak s odstupem času (cca 15 minut) vyjádřil pro I [REDACTED] emoční bouři pochopení. Soud však nemá za prokázané, že obžalovaný by tímto svým postojem vnímal a přijímal L [REDACTED] facku jako nástroj nátlaku na R [REDACTED], stejně jako to nelze mít za prokázané u I [REDACTED].

22. V tomto ohledu není bez významu, že přibližně půlhodinový časový prostor mezi fackou a další R [REDACTED] výpovědí předělený zhruba v polovině schvalujícím projevem obžalovaného, byl vyplněn vzájemným žertováním, z čehož je zřejmé, že ani R [REDACTED] facku nevnímal jako nátlakový instrument. Časové momenty jsou následující:

- ve stopáži 18:10 souboru Rec1_20180511_130222_EXP.avi došlo k předmětné facke;
- ve stopáži 05:25 souboru Rec1_20180511_133222_EXP.avi G [REDACTED] vyjadřuje pochopení pro I [REDACTED] zlostný výbuch;
- ve stopáži 09:35 souboru Rec1_20180511_133222_EXP.avi R [REDACTED] vesele vypráví policistům, jak slaňoval z 3. patra budovy, vyhodil si přitom rameno a v závěsu na hromosvodu si je nahazoval, což komentuje slovy „...to byla prdel...“;
- ve stopáži 14:00 souboru Rec1_20180511_133222_EXP.avi R [REDACTED] policisty ohromuje svým sázkařským uměním a poučuje o nutnosti vsadit vysokou sumu;
- ve stopáži 15:30 souboru Rec1_20180511_133222_EXP.avi R [REDACTED] líčí své zkušenosti s léčbou žloutenky;
- ve stopáži 17:07 souboru Rec1_20180511_133222_EXP.avi R [REDACTED] se smíchem reaguje v diskusi o travesti-show provozované spolubydlícím N [REDACTED] D [REDACTED];
- ve stopáži 19:42 souboru Rec1_20180511_133222_EXP.avi R [REDACTED] rozpráví o strastech svého intimního soužití s věkově odrostlejší partnerkou;
- ve stopáži 20:20 souboru Rec1_20180511_133222_EXP.avi R [REDACTED] policistům doporučuje, „...kde by udělali dobrý dojem...“, poučuje je o potřebě odvětrávat prostory varny (stopáž 23:20h) a zpovídá je ohledně jejich působení v protidrogových kauzách (stopáž 23:30),
- ve stopáži 24:00 souboru Rec1_20180511_133222_EXP.avi teprve začíná protokolace R [REDACTED] výpovědi, kdy se jej I [REDACTED] ptá, zda bude spolupracovat s policií („...dohodneme se...“). To přitom nemůže být žádným nátlakem, neboť jde o zákonem předvídaný postup, kdy pachatel napomáhá při objasňování své trestné činnosti [§ 41 písm. l) tr. zák. účinného ke dni stíhaného jednání]. Obecně navíc princip přípustnosti dohody v trestním řízení neplatí jen ze zmíněného ustanovení, ale nalézá svůj odraz i ve formalizovaném institutu dohody o vině a trestu dle § 175a tr.ř.. Tu sice samozřejmě policejní orgán není oprávněn sjednávat, nicméně tento princip se projevuje již v jeho práci, jejíž výsledek pak může představovat předpolí pro úvahy státního zástupce o přijatelnosti tohoto specifického způsobu ukončení trestního stíhání.

23. Proti závěru o úmyslu obžalovaného nutit vyslychaného R [REDACTED] k sebeobviňování svědčí i to, že nelze nalézt žádný důvod, pro který by policisté – v případě, že by takový úmysl měli – ustnuli v polovičatém řešení a nedovedli svůj údajný záměr do zdárného konce tak, aby R [REDACTED] sám sebe obvinil i z těch jednání, stran nichž před policisty setrval na tom, že se jich nedopustil.

24. Z popsaných důvodů krajský soud nedospěl ke skutkovému závěru, že obžalovaný by zmíněnou hranici překročil, a to jak v nástrojích, jimiž vyjadřoval pochybnost o tvrzeních vyslychaného R [REDACTED], tak především ve svém vnitřním postoji k těmto projevům, jejichž cílem nebylo donutit R [REDACTED] k sebeobvinění. Krajský soud jako skutková instance také nedovodil, že obžalovaný by byl motivován snahou usnadnit si práci, neboť pokud by takto postupovat chtěl,

pak sotva mohlo bránit něco tomu, aby rezignoval na pátrání po objektivní pravdě, sepsal skutek, při němž byl R. přistižen, a ušetřil si mnohahodinový náročný výslech.

25. Jak zdůrazněno již výše krajský soud v žádném případě netvrdí, že jednání obžalovaného a jeho kolegy by bylo zcela zákonné, nemá však za prokázané, že obžalovaný by vyslýchaného R. nutil k sebeobviňování a vykonával tím svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu. Protože však jednání obžalovaného nebylo nezavadové a porušovalo povinnosti *dodržovat pravidla zdvořilosti a dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní* dle § 9 zák. č. 273/2008 Sb. ve znění pozdějších předpisů, postoupil odvolací soud věc týkající se obou výslechů poškozeného R. k disciplinárnímu projednání případného kázeňského přestupku podle § 50 odst. 1 zák. č. 361/2003 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
26. Stejně krajský soud postupoval, i pokud jde o počínání obžalovaného při výslechu N. D. I při něm obžalovaný pochybil, pokud do protokolu nezaznamenal sdělení N. D. o R. drogové distribuci. Ani toto pochybení však není takové intenzity, aby bylo možno mít za prokázané, že obžalovaný tím cílil opatřit R. neoprávněný prospěch spočívající v tom, že R. bude ušetřen prověřování jeho případné drogové distribuce. Toto R. působení zaznělo jako marginálie v rámci výpovědi N. D., která byla vyslychána především ke konkrétní prošetřované majetkové trestné činnosti, jíž se R. měl dopouštět. Výslech D. probíhal velmi neformálně, což nelze označit za nesprávné, neboť cílem obžalovaného i jeho kolegy bylo navodit atmosféru vzájemné důvěry zahrnující i to, že policie nebude za poskytnuté informace chtít za každou cenu přitěžovat ani R. ani D. Vzhledem k charakteru prošetřované trestné činnosti pak zájmovou informací byl spíše údaj o rozsahu R. nákupů drogy než o jejím prodeji, neboť měl-li mít R. peníze na nákup drog, ačkoli neměl žádný legální zdroj příjmů, pak i taková informace mohla dobře zapadat do mozaiky jeho dosavadního života a posilovat důvodnost podezření, která u něho byla shledávána stran prošetřované majetkové delikvence.
27. Přitom nelze opomíjet, že policie potřebuje ke své činnosti osoby pracující v její prospěch a je zcela iluzorní očekávat, že takové osoby budou s policií spolupracovat z náklonnosti ke společenskému zřízení či ze zápalu pro morální nebo jiné vyšší hodnoty. Činnost informátorů spočívá zpravidla na oboustranné výhodnosti spolupráce, jejímž nezbytným předpokladem je vzájemná důvěra. Její vybudování a udržení by bylo zcela znehodnoceno tím, kdyby policie spolupracující D. „odstrašila“ tím, že by z ní udělala potencionálního svědka v drogové kauze, která by navíc s ohledem na mlhavost informací pravděpodobně neskončila pro žalující stranu úspěšně.
28. I když obžalovaný ve své závěrečné řeči před odvolacím soudem tvrdil, že inkriminovaný poznatek neunikl pozornosti policie a pokoušeli se jej s neúspěchem znovu prověřovat (viz poslední odstavec strany 3 závěrečné řeči obžalovaného), měl tento údaj zaprotokolovat i do úředního záznamu pořizovaného s N. D. dne 11.5.2018. To proto, aby tato informace nezůstala jen ve sféře operativně pátracích poznatků dostupných policii, ale mohla se dostat i ke státnímu zástupci k plánovanému zužitkování po právní moci nyní řešeného případu (viz závěrečná řeč státního zástupce intervenujícího v odvolacím veřejném zasedání). Ani toto pochybení však není kryto úmyslem opatřit jinému neoprávněný prospěch, ale jde spíše o projev střízlivého nepřeceňování jak (ne)validity vytěžené informace, tak šance přetavit ji v procesně použitelný údaj.
29. Z popsanych podstatných důvodů krajský soud na podkladě provedeného dokazování učinil nová skutková zjištění, která právně vyhodnotil tak, že především s ohledem na absenci úmyslu vykonávat pravomoc způsobem odporujícím zákonu a způsobit tím jinému jinou závažnou újmu či neoprávněný prospěch, stejně jako úmyslu nutit jiného k určitému konání pohružkou jiné těžké újmy, nejsou naplněny znaky skutkových podstat shledávaných napadeným rozsudkem, ale že

jednání obžalovaného by mohlo být posouzeno jako kázeňský přeštek. Ten může být i nadále projednán, neboť ani ke dni nynějšího rozhodování odvolacího soudu ještě neuplynula jednorozční lhůta stanovená v § 186 odst. 10 zák. č. 361/2003 Sb. ve znění pozdějších předpisů, do jejíhož běhu se nezapočítává období, po které se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

České Budějovice 5. 1. 2021

Ondřej Vítů, v. r.
předseda senátu